Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 31.01.1961, sp. zn. To 9/62, ECLI:CZ:VVS:1961:TO.9.1962.1

Číslo: 9/1962

Právní věta: Při projednání návrhu společenské organizace podle § 4 odst. 1 tr. zák. je soud povinen přezkoumat, zda podaná záruka poskytuje předpoklady pro převýchovu pachatele, z hlediska cílů sledovaných tímto institutem.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 31.01.1961

Spisová značka: To 9/62

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ukládání trestu, Záruka společenské organizace

Předpisy: 141/1961 Sb. § 4 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vojenský obvodový soud uznal voj. z. sl. K. vinným trestnými činy protivení a donucení k porušení vojenské povinnosti podle § 275 odst. 1 tr. zák., neuposlechnutí rozkazu podle § 278 odst. 1 tr. zák. z r. 1950 a svémocného odloučení podle § 272 odst. 2, písm. a) tr. zák. z r. 1950, a odsoudil ho k úhrnnému trestu odnětí svobody na 14 měsíců nepodmíněně.

Trest nepodmíněný uložil soud přesto, že základní organizace ČSM jednotky, u níž konal voj. K. službu, nabídla soudu převzetí záruky za jeho nápravu.

Vyšší vojenský soud odvolání obžalovaného zamítl.

Z odůvodnění:

Trestná činnost voj. K. sama o sobě není takového druhu, aby obecně možnost záruky společenské organizace vylučovala. Avšak obviněný v daném případě není pachatelem, který by splňoval podmínky uvedené v § 4 odst. 1 tr. ř., tj., aby spáchání trestné činnosti litoval a projevil účinnou snahu po nápravě. Tuto skutečnost je nutno posuzovat nikoliv podle jeho slov, ale podle jeho jednání. Poté, co spáchal trestnou činnost, jež byla prošetřována, dopustil se opět trestné činnosti.

Kolektiv jednotky jeho nekázeň sice projednal a snažil se na něho výchovně působit, avšak jak patrno z dalších jím spáchaných poklesků i tato snaha se minula účinkem. Přesto však organizace ČSM

vyjádřila názor, že by bylo možné jej na základě působení kolektivu převychovat i na svobodě. Soud však dospěl k přesvědčení, že nelze už na voj. K. takovým způsobem výchovně působit, neboť již před podáním této záruky byla vyčerpána celá řada účinných opatření, jež nevedla k žádoucímu výsledku.

Příčinou trestné činnosti obviněného je především alkohol, přičemž sklony k jeho požívání jsou charakterovou vadou, kterou nutno odstraňovat již přísnějšími opatřeními. Kromě uvedeného měl soud i podklady k závěru, že vzhledem k situaci uvnitř samotného vojenského kolektivu nemá tento kolektiv potřebnou výchovnou sílu k tomu, aby zaručil dosažení účelu trestu, tj. zabránění voj. K. v dalším páchání trestné činnosti a k jeho výchově k vedení řádného života pracujícího člověka. O tom svědčí skutečnost, že kolektiv nejen nezabránil spáchání řady poklesků obviněným, ale dokonce při posledním jeho kázeňském přestupku mu dal podnět k požívání alkoholu.

Vyšší vojenský soud proto došel k závěru, že vojenský obvodový soud správně záruku společenské organizace mechanicky nepřevzal, ale přezkoumal, zda podaná záruka vytváří účinné předpoklady pro převýchovu pachatele z hlediska cílů sledovaných tímto institutem.